

GRAVETAT

Deixin que els parli d'una història que va passar fa molt de temps i que continua passant actualment, dia rere dia. És una història de superació personal i de lluita contra el que ens priva de llibertat.

Des dels seus inicis, els nostres avantpassats van lluitar per fer una cosa revolucionària i que canviaria de per vida la nostra forma de ser i de moure'ns. Van començar a allunyar el cap de terra i a caminar amb dues cames. Els científics diuen que això es va produir gràcies a l'evolució i a unes mutacions genètiques que els va permetre fer-ho, però jo crec que ho van fer per mantenir el cap el més lluny del terra possible. Perquè des dels primers homínids fins a nosaltres, una de les primeres coses que descobrim i ens meravellen és la profunditat del cel, i la seva immensitat. Això els va fer intentar arribar-hi de totes les maneres que podien però, per molt alt que saltessin, una força desconeguda els obligava a tornar a aquella terra. Per això feien tot el possible per allunyar-se com més millor, encara que només fos un centímetre més.

Durant un temps la humanitat va estar conforme amb aquesta separació entre ells i la immensitat del cel, però al cap d'un temps, van decidir que volien més; volien arribar més lluny del que cap altra persona havia arribat. De la mateixa manera que temps enrere la gent havia aconseguit ensinistrar els cavalls, la humanitat volia domar un dels elements que se li havien resistit durant més temps, la gent volia cavalcar el vent. Per fer-ho van trobar una resposta en els éssers que semblava que s'alliberessin d'aquella força, les aus. Els ocells eren els únics que podien volar lliurement pel cel i eren els seus amos i senyors. Observant la seva forma i la seva tècnica de vol la humanitat va saber que podrien fer-ho; sabien que podrien volar. Així va néixer l'avió, acompanyat per l'helicòpter, el dirigible, el globus aerostàtic, etc. Totes elles màquines creades per dominar el vent i utilitzar-lo per pujar cada vegada més alt, intentant anul·lar aquella força que els mantenia enganxats a la Terra. Però quan van aconseguir arribar tan lluny, és van adonar que encara volien arribar més lluny, cada vegada més lluny que el terra que els reclamava per a ell. La humanitat volia conquerir el cel.

Aquest desig intern de conquesta va portar a la creació definitiva per declarar-se els governants del cel; la creació d'una màquina capaç de portar-nos al final del cel. La humanitat havia creat el coet. Quan les primeres persones van arribar a ser allà dalt, van descobrir que per fi eren lliures d'aquella força que els empenyia constantment contra la Terra. Per primera vegada les persones podien deixar de sentir aquella força castigadora. Per primera vegada les persones eren completament lliures. Però a la vegada, aquelles persones van contemplar l'autèntica profunditat de l'univers, i el que havien planejat conquerir.

La humanitat, com més avança en els seus coneixements, més pugna per allunyar-se del terra que l'ha vist néixer, i encara avui dia, intenta conquerir el cel, però, és això possible? Es pot conquerir el cel? Perquè, on comença el cel? I on acaba? Som massa prepotents intentant aconseguir una empresa de tal magnitud? I tot i això, tothom ha pensat alguna vegada en la possibilitat d'arribar a submergir-te en ell, perquè, quin nen no ha somniat alguna vegada en ser astronauta?